

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

הושטת חפץ מיד איש ליד אשה,

ואכילה יחד מאותו כלי

מתוך שעי"ה אבה"ע סי' ר"א ה"ז

למרן הגר"י רצאבי שליט"א

מותר להושיט כל חפץ מידו לידה של אשה אפילו אשת איש, ובלבד שלא יגע בבשרה. והוא הדין שמותרים לאכול יחד מאותו כלי, כגון מיני מזונות ופירות. כי דוקא בזמן טומאתה של אשתו אסרו דברים אלו וכיוצא בהם, מפני שליבו גם בה הואיל והוא רגיל אליה לכן עלול לבוא מזה לידי עבירה. מה שאין כן באשה זרה, וכן הוא המנהג. והמחמיר תבוא עליו ברכה. ובאמו ובתו ואחותו אין צריך להחמיר. ויעו"ש ב'עיני יצחק' שהאריך ודן במקורות דינים אלו.

לרפואת

שירה בת נח

לוי בשכחע"י

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ויהי בשלח פרעה את העם (שמות י"ז)

מובא ב'מנחת יהודה' למהר"י גיספאן זצ"ל בזה"ל: ויהי בשלח פרעה את העם אמרו רבותינו זכרונם לברכה שעשה להם לוויה.

וצריך להבין כוונת פרעה, למה עשה להם לוויה. גם יש להבין ואמרו, פן ינחם העם ולא בשם ישראל. גם יש להבין מה שאמרו חכמינו זכרונם לברכה, ויהי בשלח מי אמר ווי וכו'.

ונראה לעניות דעתי עם מה שכתב הרב שעשה להם לוויה, כי באותה יציאה שיצא פרעה לשלחם, הדרין להם הזוהמא, ולכן קראם משה עם קשה עורף, שהקושי היה להם מצד פרעה וכו'. ועוד שערב רב נקראים עם, זהו שאמר ויהי בשלח פרעה את העם, דהיינו ערב רב שעשה להם לוויה. לפיכך לא אמר, ויהי בצאת ישראל ממצרים אלא ויהי בשלח פרעה והדרין להם הזוהמא. משום הכי ולא נחם אלדים דרך ארץ פלשתים. ונתן טעם כי קרוב הוא, כלומר אחיזת פלשתים הוא קרוב לאחיזת פרעה, זה מהעורף, וזה מהשערות שבעורף. ואם ילכו בדרך ארצם יתוסף להם זוהמא מפלשתים וכו'. ועל כן משה אמר, ווי שהיה רוצה לתקנם, וראה שהדרין פרעה בהם הזוהמא ושמא לא יתקנו. ומאן דאמר פרעה אמר ווי, דכיון שהדרין להם הזוהמא כדי להשיבם למצרים, וראה שהשם יתברך הפר עצתו והסיבם דרך המדבר כדי שלא ישובו למצרים (אוד תורה בשם מאורי אור). עכ"ל.

גם עשו מצינו שרצה ללוות את יעקב שנאמר (בראשית לג טו) זיאתר עשו אציגה נא עמך מן העם אשר איתי' אך יעקב סרב ואמר בנימוס למה זה אמצא חן בעיני אדני'. ופירש שם הרמב"ן: למה זה אמצא חן בעיני אדני. למה זה תעשה לי טובה שאיני צריך לה אמצא חן בעיניך ולא תשלם עתה שום גמול לשון רש"י. והכונה ביעקב כי לא היה חפץ בהם ובחבורתם כלל וכל שכן שהיה בדעתו ללכת דרך אחרת. ורבותינו ראו עוד בזה עצה, אמרו (ב"ד עח טו), רבי ינאי כד הוה סליק למלכותא, הוה מסתכל בהדא פרשתא ולא הוה נסיב עמיה רומאין. חד זמן לא איסתכל בה, ונסיב עמיה רומאין, ולא הגיעו לעכו עד שמכר פינס (סוס) שלו. מפני שהיתה קבלה בידם שזו פרשת גלות כשהיה בא ברומה בחצר מלכי אדום על עסקי הצבור, היה מסתכל בפרשה זו ללכת אחרי עצת הזקן החכם, כי ממנו יראו הדורות וכן יעשו. ולא היה מקבל חברת אנשי רומי ללוותו, שאין מקרבין אלא להנאת עצמן ומפיקרין ממונו של אדם, עכ"ל.

ושמירה וריחוק מפני אנשים לא טובים או לא רצויים, בזמנם היה הדבר קל יחסית. מפני שהיה הבדל והבחנה ברורה בין מי ששומר תורה ומצוות למי שהולך בדרך אחרת. ועד הדור האחרון בתימן היה כן. וכבר היה מעשה לפני עשרים שנה, שהתארחתי אצל מבוגר שעלה מתימן לפני כשלושים שנה. ושאלני למעשי בני ביתי. וכשיפירתי לו על אחד מאחי שעוב את הישיבה והלך לצבא, הפטיר כנגדי, 'מה הוא לא יהודי' והייתי צריך להסביר לו שהוא יהודי וממשיך לקיים תורה ומצוות אלא שגבר עליו יצרו לילך למקום טומאה הי"ע. כ"כ. אך בדורנו זה אשר רבו בעלי 'חוות' שומרי תורה ומצוות, אבל בידם נמצאים דברים של טומאה וע"ז. ובפרט אלו המתעסקים בחינוך ועובדים תחת משרדי הממשל אשר הינם כפופים אליהם, ומחויבים לשמוע דרשותיהם ונאומיהם. ואף אם בלבבם לא מצדדים להם, אחרי הכל הנכנס לחנות של בשם וכו'. ועיני ראו ולא זר, ולא אחד מהם אלא הרבה מהם שהושפעו מדעתם האייוולת ואף מטהרים דעותיהם ע"י הוכחות כביכול מהתורה לזה, ואכמ"ל בדברי טפשותם.

ויש שגיאות שלא במכוון, כגון בעלי תשובה שהינם בתחילת דרכם, שאינם מבינים עדיין היטב נתיבות דרך הישר, ונמצאת טובתם עמנו או עם ילדינו שלא בדרך ה'. והן אמת שמחובתנו לקרבם ולחוקם, אך זה באופן שהאדם לא יזיק לעצמו ולא לבני ביתו ברוחניות. וע"כ ישים אדם לבו לזאת, (בראשית יח יט) 'כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמר דרך ה' לעשות צדקה ומשפט'.

ב'עטרת חיים' שומרים על קדושת הילדים,

סבסוד הסעות למוסדות, לנרשמים חדשים,

פרטים בפל': 050-4150896, באדיבות התורמים היקרים

מחידושי רבותינו

מעלת השירה וניגון

מוהר"ר סעדיה בן אור זצ"ל

בחיבורו נתיבות החכמה נתיב השמחה והניגון פ"ג

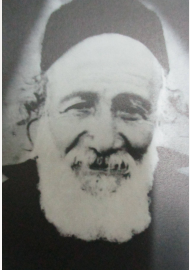
דוד המלך ע"ה אמר בדברות קדשו (תלים קמ"ז) אהללה ה' בחיי אומרה לאלדי בעודי. נעים זמירות ישראל בעת אשר ישב על כסא המלוכה, נתחזקה בלבו ביתר שאת ההתעוררות לביטוי רחשי ליבו, בהשתפכות הנפש ברנן שפתי, בהגיג לשונו ובהוריות פיהו בדברי השירה והזמרה, הנגינה והרינה, הן בחצות הלילות והן בעליית המשכן וארון הקודש לירושלים עיר האלדים. ומבחינה זאת רחבה ונסבה התעוררות השירה והניגון בקרב הכהנים והלויים, בעריכת התפילות בהקריבן הקרבנות על גבי המזבח בזמרה ובנגינה.

פתרונות לפרשת 'בא'
אחודה חידה! 'בנערינו ובזקננו נלך'
(שמות י. ט.)
הזוכה בהגרלה: הראל נהרי.
מי בתמונה: הרב יחיא קרח.
הזוכה בהגרלה: יהודה צדוק.

אלוהים חיים!
חלקו בפרשתנו ומצא
והמשלים בתהלים תמצא
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

ומתוך שילוב הזמירות והנגינות בקרב עם ישראל עם הניגון בירושלים עיר הנצח, הן בעבודת הקודש הרוחנית והן במעמדות של השמחה הטבעית, נמשכו שרשרות הזמר והניגון במערכות מקיפות כלליות, הן בחגים ומועדים והן בשבתות וראשי חודשים, ובפרט בבית ארון האלדים שם היו משוררים ומוזמרים ומנגנים בהרבה מיני נגינה, בתוף ומחול, בנבל וכנור, בעוגב ובמצלתיים, במינים ובצלצלים, בשופרות וחצוצרות, בתופים ובמחולות, בהם היו שרים ומזמרים לפני ארון ברית האלדים, מפארים ומרוממים להאל הקדוש אדון המהללים, באלפיהם ורבבותיהם, בהשתחויותיהם וקירותיהם של בני ישראל עם הקודש, לפני קדוש ישראל אשר לו נאוו התהילות והשבחות, הזמירות והשירות והתהילות.

ומכאן נמצינו למדין את חשיבותה הגדולה ומעלתה העצומה של השירה, אשר קולות צליליה מרנינים את הנשמה של כל אדם ואדם, בתוקף השירים הנאמרים במענה פיהו ודברות לשונו, עם הצלילים המעלים נעימות צלולות במסגרת הניגונים המנוגנים.

ומזה יש לנו ללמוד על כל איש ישראל המתייחד עם קונו דרך ניגון התלמוד בבית המדרש, דרך קריאת התורה בטעמי המקרא, דרך פיוטי התפילות בבית הכנסת, אשר נועם הניגון גורם סיוע ועזר להרחבת תחומו המחשבה הקדושה, להכנס להיכל הנשמות, עולמות השכל הרוחניים. וכן לימוד הגמרא עוזר ומסייע לנשמת הלומד, להתעמקות יסוד המחשבה, להבין ולהשכיל בעמקי כוונות הכתובים המבוארים בים הגדול של התורה בסוד כלותיה, אל הכוחות העליונים הכוחות המקיפים, להכנס כניסה פנימית רוחנית, אל השערים הנפתחים של ההיכלות הקדושים הנעלים בקדושתם, מתוך פתיחת שערי אולמי הלב וחדריו, שערי הנפש הרוח והנשמה השכליים, המפיחים רוח טובה וחדות שמחה, גדלות העלוי והצהלה, הן בהבנת סוגיות התלמוד והקבלה, והן בסוד טעמי המפרשים ושאר ספרי החכמה והמוסר, הכלולים בתורה הנקראת שירה, כמאמר הכתוב (תלים קי"ט) זמירות היו לי חוקיך. ומדבריה למדנו כי סוד השירה ליה את מעמדי אבותינו בעת עמדם על ים סוף בימי קדם, וכן בימי יהושע בן נון ודבורה וברק ואלישע הנביא ע"ה.

ויש לך לדעת כי מאד גדלה מעלת סגולת השירה, לעורר השמחה ולהפיג את היגון ודברי העצב רח"ל. וסוד השירה תופס מקום רב במאמרים ופתגמים עצומים. כל העולם כולו אומר שירה, ואפילו כל התורה כולה נחשבת שירה כנוכר לעיל, וכל ספר התהלים מלא שירות אשר רובן מתקשרים בכל זמר בעת התפילה ועבודת ה', כאשר הלויים היו נותנים קולם ואומרים שירה בבית המקדש יום יום.

ואחר החרבן נפסקה השירה מישראל, לקיים מה שנאמר (שם קל"ז) איך נשיר את שיר ה' על אדמת נכר, וכמו שתיקנו חז"ל. והתירו את השירה בבתי המשתאות המיועדות רק לתענוגות, אשר תכלית השירה היא לזרז את האדם בעבודתו ובמלאכתו. ועכ"ז צמחו לנו בגלות משוררים גדולים אשר שרו שירת קדש שכולה לשם שמים.

והנה הניגון של השירה מביא את האדם לידי התעוררות לתפילה, ויש שהתפילה מביאה לידי דביקות בצלילי הניגון. ורחשיהם מתעורר בלב בניגון של שמחה, תוך התעוררות הכרת גדלות הבורא יתעלה. ניגון תשובה ודביקות, חסידות ויראת שמים, במקוד אש ההתלהבות, מתוך חרדת אלדים חיים אשר בחר בנו להיות נחלתו, עמו ועדתו, השופעים חסידות ויראת שמים, בנגנם שירים נאים מלאי תוכן טהור, המבטא רגשי מחשבות הדיבור קולמוס הלב, והשירה קולמוס הנפש, אשר זכות צליליה מזככים את הדעת ומעדינים את הנשמה, ועומדת בשבילי נתיבות מעלות מדרגות הקודש העולם העליון.

השירה נותנת את אותותיה בגילוי צפונות הלב, בסוד הוד הדר השראת השמחה הרוחנית השורה בקרב השומע את מנגינותיה וזמירותיה, שיריה ומהלליה, לא יוכל להתאפק מגילוי אור החדוה והששון הנגלים בקרבו כורס מים זכים טהורים כבירים, השוטפים את גלי החומרות ומטהרים את עביות הגשמיות, מזככים את דקות המחשבה ומגבירים את כח השכל, אור יקרות נוהר וזוהר בתוככי מעמקי נבכי הלב, הנפש סוערת והרוח מתרוממת והנשמה משתוקקת, וכולן יחד עורגות וחושקות, חומדות וכוספות להתעלות במעלות הקדושה והטהרה, במדרגות האור והזוהר, אל הררי בית אל, מקום מזרח השמש המאיר והמנהיר, מקום היכל הנשמות אשר הם חלק אלוד' ממעל מרום המרומים, להתייחד עם האל הקדוש אשר לו נאוה השיר והזמרה, השבח והתהילה.

מה נאה לשבחחו ומה טוב לרוממהו, מה נעים לפארהו ומה נהדר לגדלהו, מה נאהב לשוררהו ומה נכון להללהו, מה אדיר להעריצו בשמחה וגילה, בפאר וצהלה, כמאמר הכתוב (ישעיה מ"א) ואתה תגיל בה' בקדוש ישראל תהלל, ואומר (שם ע"ג) צהלי ורוני וישבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל. ולפיכך יגיל וישמח מאד מאד האיש הירא את האלדים, זרע קדש לישראל הנקרא עם סגולה לאלוד' האדיר, בן יקיר להאב הרחמן, עבד טוב למלך מלכי המלכים, כרם חמד לשומר ישראל, צאן קדשים לאל הרועה, עם נאה להדרת מלך הכבוד, גוי טהור למלך המשפט, כנת ימין לשליט ומושל אשר ימינו רוממה וימינו עושה חיל, המהולל על כל נבראיו החוסים בצלו ונקראים עמוסיו ונגמלים באורות חסדיו, ומגולל עליהם מדות חסד והרחמים, וזוכרם בזכרון טוב לפני הוד הדר כבודו, ופותח לפנייהם שערי היכלי השירה הנחמדים, לקבל דברי שירה וזמר הנאמרים בפיהם ונהגים בלשונם.

ומהוד קדושת השירה הגורמת עליו הנשמה לעולם הנסתר, מלמדת את התועים ללכת בדרך בינה, ולחכמים ללמוד דברי סודות חכמתו. ויאתו כולם לעבדו, ויברכו שם כבודו. ונבנוי לבב ידרשוהו, ומכל אפסי ארץ יהללוהו, וייראוהו עם שמש מבקשי פניו, ויכירו כח מלכותו, וימללו את גבורתו, ויבואו ויגידו צדקתו, ויסלרו לפניו בחילה, ויעטרוהו בנוד תפארה, ויצהלו איים מוזהר יקר, וירעו הרים רינה ועמקים יתרועעו וישירו, וכל עצי השדה וארזי הלבנון ימחאו כף ויגילו, וקהילות קדושים ירוממוהו, וישמעו רחוקים ויבואו ותהילותיו ישננו, וכתרי מלוכה יענידוהו, כדמיון מאורי אור השמש והירח אשר פאר וכבוד נותנים לשמו, צהלה ורינה לזכר מלכותו.

ובכן ישא האיש הנבון והמשכיל קל וחומר מן המאורות העליונים, לתת שבח והודייה להא-ל הנעלה, על כל הטובות אשר הנחילוהו ועל החיים הטובים אשר העניק לו, ויכבדהו בשירות והודאות, בזמירות ותושבחות, להמלך הבוחר בשירי זמרה חי העולמים, בתהילה ותפארת במערכות השירה אשר היא מאד מאד חביבה ויקרה, עריבה ונעימה לפני כסא תפארתו, וכן בלימוד התורה ואמירת התפלה, הכל כאשר לכל להאיר אופל היונה התמימה, להבריך חשכת האיומה בהר המור, להרעיף עליה גשמי גיל, להזהיר וזהר גבול קדשו, לחדש הדר חופת ששונו, להדר הר מעונו, להופיע אל מרומי קדשו, לייסד יופי יקרת מגדלו,

לעילוי נשמת
מרדכי בן שלמה חסיד
ובן עמי בן בנימין עוזיירי, תנצב"ה

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לרפואת
יוסף בן משה דנין
בשכחע"י

מהליכות אבותינו

אין חכמה ואין עצה ואין תבונה כנגד ה'

כתב מרן הגר"י רצאבי שליט"א בשע"ה (אבה"ע סי' ר' ה"ז) בזה"ל: בית דין כופים בשוטים ומקלות את הכהן שנשא אשה הפסולה לו, כדי שיגרשנה. ואם אי אפשר או שלא הועיל, מחרימים אותו ואת אשתו, וגם את כל הנושא ונותן עמהם ורודפים אותם בכל מיני רדיפות, ועוד דברים חמורים כיוצא באלו, עד שיגרשנה. ואפילו אם אומר שמוותר על קדושת כהונתו, אין משגיחים בו, שנאמר וקדשתו (ויקרא כא. ח), אפילו בעל כרחו. והוא הדין לישראל שנשא אשה האסורה עליו. עכ"ל.

ושם בעיני יצחק (אות י"ו) כתב, שבספר תולדות הרשב"י חלק שני דף ס"ה ס"ו הובא מעשה שהיה בכהן שנשא גרושה ולא רצה לגרשה למרות כל ההתראות והנידויים שגזרו עליו בית דין ברעב, עד שנתייאשו ממנו, ואז פרסמו שקבר את כהונתו, על ידי שלקחו כד מכלי חרס וכתבו עליו את הפסוק וקידשתו וגו' וקברוהו בבית החיים בפניו ובפני כל הקהל, והכריזו עליו שחילל את עצמו ואת זרעיותו אחריו מן הכהונה. ועל כן קראו להם מכאן ואילך בשם משפחת ידפני, וקיבל עליו, וקרא לעצמו ידפני, וכן צאצאיו אחריו נקראים כן עד היום הזה, ואינם נושאים כפיהם ולא קוראים בתורה ראשונים אפילו כיום בארץ ישראל, ומודים שהם כהנים חללים יעו"ש. עכ"ל. וטעם שם זה יעו"ש בעיני יצחק. והלואי ונוכה להמשיך דרכם.

לכונן באבני כדכד ואבני חפץ מקום מקדשו, להבהיק באורותיו נוגה זרחו הדום רגליו, לפאר לעדי עד בנין היכלו, לנוסס לנצח נצחים נוה ביתו, להדר פינת פתחי דלתותיו, להצמיח קרן משיחו וישראל עמוד יסוד עולמו, לקבץ שבטי ישראל נוחלי דתו, לנופף יד ימינו וזרוע קדשו אל הר ציון וירושלים עיר חמדתו, לרומם הר מרום שבתו, לשמח עדתו הקדושה בבית תפלתו, להשיב שבות בנים אל גבול ארצו, להביאם אל הר קדשו ציון מעונתו, לספר כבודו בירושלים תהלתו.

והנה דבורה הנביאה ע"ה אמרה בשירתה (שופטים ה') אנכי לה' אנכי אשירה אזמר לה' אלדי ישראל. מן הכתוב הזה יש לנו ללמוד כמה גדולה מעלת השירה והודה, סגולתה ויחודה, שורשה ויסודה, גדולתה וייעודה, דביקותה ויסודה, המיוסדים ברוח ה'.

דבורה הנביאה פתחה דבריה ואמרה אנכי לה', ושתי תיבות אלו אומרות דרשני. אשה צדקנית חכמה ונבונה, נביאה וחסדנית, פיה פתחה בחכמה ואמרה אנכי לה', כלומר כל ישותה ועצמותה שרשי נפשה רוחה ונשמתה, מוסרת לבוראה יתברך, הא-ל הבוחר בשירי וזמרה, המלך המהולל בכל התושבחות. וכל זה טרם פתחה בדברי שירתה.

אמנם, כפל הלשון בתיבת אנכי, רומז על דביקותה הנפלאה והמופלאה של הנביאה בדברי שבחה לבוראה, בהתעוררות רוח הקדש השורה עליה בעת אמירת נבואתה, המעוררים הוד וחשיבות על גדולתה בשכל הקדש אשר נח עליה מאת אדון כל הנביאים, המשרה את רוח קדשו על נביאי האמת והצדק ורוצה בדבריהם הנאמרים באמת, ובוחר בהם ובמשנתם הנבואית בקרב ישראל.

מתוך דברים אלו יש לנו ללמוד כמה חייב המשורר אשר יזמר לקונו יתברך, בראשית פתח דבריו יכוון בדעתו הצלולה ומחשבתו הטהורה, כי כל אמרי שירתו יהיו אך ורק לבורא יתברך במרומי זוהר רקיע השמים, ולשכינת עוון גבבהי מרומים, לייחדם בייחוד שלם, בשגב התפארת והתהלה. הן בנועם קולו, והן בזמר מהללו, על מתנהו ועל דגלו. קדושה כולם כאחד יהיו שבח וזמר, צליל ואומר, לא-ל אשר ירונו לו כוכבי בקר, ויריעו לו כל בני אלדיים בקדושה וטוהר.

ויהיה מאותם אנשי חסד הנושאים קולם, יחדו ירונו ישאו זמרה ויתנו תוף, ויריעו בשמחה ובששון, בכבוד נעים עם נבל, לנצח על מלאכת בית ה'. ובפרט לשמח חתן וכלה, אשר מאד עצום שכר המשמחם, כי היא מצוה מפוארת מאד. ואשרי המקיימה, כי יזכה לתורה ולחכמה, כמו שהבטיחנו חז"ל בגמרא ברכות (דף ה' ע"ב).

ומשה אהרון וחור עלו ראש הגבעה (שמות י"ז.)

כדי להכניע שלושה מלאכי חבלה, משה תפס אות מס ממשחית, אהרון אלף מאף, וחור חית מחימה, ומה אם משה רבינו עליו השלום נודעו שנאמר: "כי יגורתי מפני האף והחימה", אנו על אחת כמה וכמה, ולכך אנו אומרים בכל יום שלוש פעמים והוא רחום יכפר עוון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו וכנגד משחית אף וחימה.

וכן תמצא מרים הנביאה מה כתוב בה "ותקח מרים הנביאה אחות אהרון את התף בידה", תפשה אותיות אחרונות של שלושה מלאכי חבלה הא דחימה, תיו דמשחית, פה דאף, נשאר תיבות אמצעיות אותיות "משיח", רצה לומר כשיתבטלו בשלושה אלו יבוא משיח, כך שמעתי מרבי יוסף מראדי זכר צדיק לברכה.

(עצי לבנון למורה"ס נחשון (חש) זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

הקמיע (ח"ב)

להצלחת ר' אברהם בן זכריה מדויל הי"ו הוא וב"ב

כאשר קבל אביה של ס' ק' את הקמיע, מהר ונחפו בהתרגשות לחדרה המבודד של בתו, בביה"ח "הדסה", שם מצאה מוטלת חסרת אונים במיטתה, גונחת ונאנחת מיסוריה, ואין מושיע לה. כשדמעות בעיניו קרא האב את נוסח ה"יהי רצון", הדליק נר לעלוי נשמת הצדיק, והפריש סך לצדקה. בידים רועדות שלף את הקמיע הקדוש מנרתיקו והעבירו על גופה של הבת המיוסרת, את פניו שטפו דמעות בכי, ושפתותיו רחשו תפילה חרישית להש"ת, "רבנו של עולם, הן יודע אתה שהרופאים אמרו כבר נואש מבתי, אבל אתה א-ל רחום חנון, אנא מלפניך, חוס נא ורחם עליה, בזכותו של הצדיק רבי מרדכי שרעבי..." זמן מה נשאר הקמיע על גופה של הנערה ואח"כ הוחזר לבעליו.

והנה כעבור שעות ספורות, ניכרה השתפרות עצומה במצבה של הנערה, הרגשתה השתפרה וגניחותיה פסקו, ובתוך 24 שעות בלבד נבלמה ההתפשטות ההרסנית בגופה. הרופאים עמדו המומים לנוכח השינוי הטובה, והודו בפה מלא שזהו נס משמים. הוריה של ס' ק' ובני משפחתה, היו אסירי תודה להש"ת על חסדו אשר גמל עם בתם, בזכותו של הצדיק רבנו מרדכי שרעבי זיע"א.

ס' ק' שוחררה כעבור זמן קצר מביה"ח, ושבה ללימודיה כרגיל, וכאשר הגיעה מידי פעם לביה"ח לצורך בדיקות מעקב לאבחון, הצביעו עליה הרופאים באמרם — "הנה, הנס המהלך..."

(דרך צדיקים ח"ב עמ' 388)

א"ה. גם כיום יש העוסקים וכותבים קמיעות. אך יש לידע דרובא דרובא מהם לא איתמחו כלל בקמיעות, ואוכלים מתי ישראל חנם. על כן יש לילך רק למי שאוחזק שמומחה בקמיעות וקמיעותיו הוחזקו בפעולותיהן. וגם הקמיע של מוהר"ר מרדכי שרעבי זצוק"ל עדיין קיים, ואשרי המחזיק בו.

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי תימן

הרב יהיא צאלח סאלם
עמרדאן זצ"ל
חי לפני כמאה שנה, וממנהיגי
קהילת 'דאר סעיד'.
תנצב"ה

תפארת בנים

גדול הנהנה מיגיע כפו....

גני ילדים / תלמוד תורה

“עטרת חיים”

ע"ש המהרי"ץ ורובה"ק זצוק"ל לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022
בנשיאות ובהכוונת מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א
בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה,
עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

**הודעה בדבר הרישום לגני ילדים ולתלמוד תורה
הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה**

לשנה"ל תשפ"א הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5

ולכיתות התלמוד תורה

לרישום: יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

יש להצטייד בצילום ת.ז. של שני ההורים + סכח

**ב'עטרת חיים' שומרים על קדושת הילדים, סבסוד הסעות למוסדות, לנרשמים חדשים,
פרטים כפלי: 050-4150896, באדיבות התורמים היקרים**

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת קבלה

התודה...

הברכה...

לאניש היקר ונעלה, אשר רבים
כמוהו אין בגמצא, וראשו ורובו
בשגשוג והצלחת העדה ובפרט
בהצלחת התלמוד תורה בדרך
ישראל סבא, ועותן מכל אשר חננו
יתברך לפריחה ועליה,

הרב **יאיר נחרי** הי"ד

יה"ד שיתמלאו כל משאלות לבו
לשובה, ויראה ברכה בעמלו, ויגיע
למעוה ונחלה משלו, וירבה זרעו
כחול ימה, ויהיו כולם מגדולי הדור
הבא, עם אריכות ימים נחת השקט
ושלוה, אצ"ר.

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
e0504150896@gmail.com

לזש"ק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה